

Verslag van de 273ste vergadering van The Dickens Fellowship Haarlem Branch.

Voor de Zoom bijeenkomst verzamelden zich 24 leden voor de monitoren. In Haren verdringen zich zelfs drie leden voor een monitor en er is het nodige geduw en getrek te zien. Natuurlijk verloopt de start niet vlekkeloos want er zijn altijd wel weer misverstanden over de camera's, de aanvangstijd tijd, etc. Maar als iedereen uiteindelijk gesetteld is geeft de president het woord aan de spreker van vanavond, Leonard Jacobs, die Puccini op de achtergrond heeft.

Spreker zegt dat door de tekst in de convocatie wellicht de indruk is ontstaan dat de nadruk zal liggen op Barnaby Rudge, maar niets is minder waar. Na dit gezegd te hebben begint spreker over zijn tocht naar de Annual Conference in Bath, jaren geleden. Spreker herinnert zich dat hij met de heren Kabel en Lokin in een auto naar Engeland toog. De tocht voerde van Harwich naar Ipswich waar aangelegd werd in "The White Horse". Vandaar ging het, onder aanvoering van een oorlogsveteraan die zij aan de bar hadden ontmoet, naar Cambridge waar onderdak wachtte. Voor een bezoek aan Windsor Castle werden op de zwarte markt toegangsbewijzen aangeschaft waarna de heren als "foreigners" werden ontmaskerd. Daarna was het op naar Bath waar zij arriveerden in het gezelschap van een Fransman die zij op de achterbank aantreffen. Daar vond de eerste kennismaking plaats tussen spreker en Charles Dickens en de Dickens Fellowship. Hij herinnert verder nog een stokoude president en een parachutist die op het dak landde. Het was niet Peter Sellers maar hij leek er erg op en dat is ook al heel wat. Op een ernstiger noot, spreker stelt dat er de afgelopen jaren nogal wat Haarlem Branch veteranen zijn "gesneuveld"; recentelijk nog Cees van Steijnen, waar hij van geschrokken was.

Maar dan nu de toast. Bij het lid worden van de Haarlem Branch had hij geen al te hoge pet op van het genootschap maar nu zeker wel, want het gaat ergens over in het werk van Dickens, waarin hij een voorkeur heeft voor Barnaby Rudge en Edwin Drood.

Al die karakters die geleidelijk in het verhaal worden ingebracht, al die exemplaren van het menselijk ras, de toon die Dickens telkens weer weet te treffen; prachtig. Dickens heeft gekeken en gekeken en zo zijn weg gevonden als schrijver. Zijn werk is voor de eeuwigheid.

Dan verzoekt hij ons op te staan en het glas te heffen op "the everlasting memory of Charles Dickens".

De korte toespraak heeft toch wel weer het nodige losgewoeld achter de monitoren: de heer Rijntjes heeft een vraag over de moeder van Dickens, de heer Klok vindt het volgen van Byron van vitaal belang en de heer De Groot brengt een conferentie in Nottingham ter sprake. De heer Van Kessel meldt inmiddels aan de zesde fles wijn toe te zijn en dat is toch een hele prestatie voor zo'n korte bijeenkomst. Het verklaart meteen de plaatsing van een gemeentelijk glashok bij hem in de buurt. Tot slot dankt de president spreker is blij te hebben gehoord dat er achter kwam hoe goed Dickens wel niet is.